

kävis, jaät oli nits wana naife
konks aurawade kottaläe ehen
aitman, ju es näe kullist midag
kull pühke üles päwingule, kas ta
juba ette ära täis kella alow, - ja
läits otte kake kella manur; aga et
oli nõnda fact, et kui koll waha
kella külge pütte, jõe oli kolin kõy
felle wana naife übluda kõrwon.

Oli kull kellafe püstem, oli ka naife
juba täida, ja ta küpe kake: „Kus jäät
kella manur om?“ Kull weli om
kella manur: „Oli kulli wastus.“
Kull wakkas tugewamine kellaft
oma kõnaga kinni, ja tiris teda
maha tulgei omga poole, ja jälle
küpe wana naife: „Kus jäät kella
manur om?“ Kull weli om kella ma
„Oli jälle kulli wastus.“ Ja ikki tin
kull kella wälja poole, ja pistis sel
7

Köözift ^{wälja} tõnda. Naene õigas õye
õgetaft: „Kus jäät kella manur om?“
Kull wastas: „Kull ikki om kella
manur.“ Kuid lemmas kull midä wäike
pütre manur, Pütre karas kalle kalji =
wäike pilga; niid lemmas ka omma tutt
tiid kagafi, aga jätth wõllemine
ku minnen; jift kullid oli täida et
kuid wiff faat taga astama, kuu
midä tüter felleft mitte mikastigi es
tää. - Selle wahel fiken ku kull jäät
köözift wälja tuli, ja meid Pütrega
minema piift, oli wana naife abho
tõiple felle magy elanigete kigile
tääduse wiimur, et: „Kuid midä kallis
kull wassatise ära!“ Ja kisse felle magy
elaniin, niid õigmine ütelda wanapaganu
jussowa, wia lemmasjusa kullile jargi.
Kui niid kull ära lemas et wana =
paganude kari tall jõebe jirein oli